

динъ Монахъ съ една нова книга и перо
лише и рече: Сатаническиятъ господарь
много припятствоваше на работитѣ на
оногова; нъ, Царьтъ не дързиж да го
подчини; и ето че благоразумниятъ мо-
нахъ тича заедно съ сичбиатъ народъ
и прокълнява романическата държава,
налага правила и догмати, и Царьтъ не-
можеше да му противостои. Тъзи разва-
ла владѣтельтъ ѝж вижда самъ-си нъ
неможи никакъ да въсползува народа.
Ето вилѣхъ Царьтъ че си хвърля пор-
фирата и короната, разделѣж на двѣ
части Царьскитѣ Църковни служби и
тутака си предприема монашенский жи-
вотъ. Сега синъ му става владѣтель на
Испанската корона, а пакъ братъ-му коро-
нясаній Кесарь преминува въ Германиѣж.

Послѣ видѣхъ въ книгата, и казва-
ше така: „Сине чловѣческій, родѣтъ на
този великъ домъ ще се довърши отъ
двама Кралѣж. А пакъ Германия — ще
се довърши отъ двѣ Жени, а за уголѣ-